

Albert Pueyo Tartera (Barcelona, 1936)

Albert Pueyo Tartera, fill d'Armand Pueyo Jornet i de Soletat Tartera, va nèixer a Barcelona el 23 de setembre de 1936.

L'Albert no conserva records del seu pare, qui va ser cridat a files durant la guerra i la última visita que va fer a la família fou el 1938. Ja no tornaria a veure'l, perquè després del seu pas per diversos camps de refugiats –Argelès, Septfonds– i amb l'esclat de la Segona Guerra Mundial, l'Armand va ser fet presoner per les tropes alemanyes. La darrera carta que va rebre la família –la seva esposa Soletat i l'Eugènia, germana de l'Albert– va ser a finals de 1940, des de Alemanya. No fou fins el 1952, i gràcies a les gestions d'un familiar amb la Creu Roja Internacional, quan van saber que havia estat exterminat al camp de concentració de Gusen el 16 de maig de 1941, després del seu pas pel camp de Mauthausen,

En canvi, l'Albert sí que conserva el record d'haver anat a visitar a la seva tieta per part de pare a la presó de Les Corts. Clara Pueyo Jornet (Vilanova i la Geltrú, 1914) estudiant de Medicina, estudiant de Medicina, va treballar com a mecanògrafa a la Casa Pirelli de València, ciutat on la va sorprendre la guerra. Afiliada a les Joventuts Socialistes Unificades, va pertànyer a la cèl·lula comunista del barri de Russafa i va exercir el càrrec de secretària del *Socorro Rojo Internacional*. Després d'una breu estança a França, un cop finalitzada la guerra, la Clara va retornar a Barcelona a mitjan de 1940, on participà en la reconstrucció del PSUC com a responsable del *Socorro Rojo* clandestí. Durant aquella època, ni tant sols la seva pròpia família va saber que estava a Barcelona, vivint en un pis del barri de la Barceloneta propietat de la família de Soledad Real, companya del partit. L'agost del 1941 la van detenir juntament amb la pròpia Soledad Real i amb Isabel Imbert. Després del seu pas per la comissaria de la Via Laietana, on fou torturada, va ingressar a la presó de Les Corts el 19 de setembre de 1941. El 26 de juny de 1943 es va escapar gràcies a una operació de fugida dissenyada des de la Presó Model per la direcció del PSUC, que en aquells moments composaven l'Albert Assa, l'Antonio Pardinilla i en Manuel Donaire, els quals també havien fugit uns dies abans –el 19– juntament amb l'Àngel Olaya.

“El gran vol” va ser el nom amb el que l'Albert Assa, antic brigadista de nacionalitat turca, va batejar l'exitós operatiu d'evasió que va comptar amb l'ajut des de l'exterior de la seva companya sentimental Núria Munt, també militant

comunista i antiga presa de Les Corts. Encara avui es desconeix la destinació de la Clara Pueyo Jornet; la seva família no va tornar a saber res d'ella. Els records que conserva l'Albert de la seva tia Clara es limiten a les poques vegades en que, essent un nen, acompanyava a la seva mare a visitar-la a la presó.

L'altre germà de l'Armand i la Clara, el Salvador, va lluitar també a la guerra i, segons recorda l'Albert que li va explicar sa mare, va morir a l'hospital de Figueres.

La infància de l'Albert va transcórrer entre Caldes de Montbui i Barcelona. Recorda amb molta estima el col·legi municipal on va estudiar de 1944 a 1948, el [Grup Escolar Baixeres](#), a la Via Laietana, un petit oasi de llibertat enmig de la postguerra franquista. Després va passar a l'Escola Industrial de Barcelona. Un cop interromputs els estudis de mestria industrial –que reprendria per finalitzar-los al 1959– als dinou anys va entrar a treballar a l'empresa Hispano Olivetti, on s'hi va estar vint-i-sis més. Al novembre de 2008, acompanyat del seu fill, l'Albert va visitar el camp de Mauthausen, a Àustria.

&&&